

Rački ribniki

Krilati naseljenci in zamuljeni lenuhi

Dostop: Od naselja Rače, ki je 15 km pred Mariborom, pelje med ribnike ozka makadamska cesta, primerna za pešce in kolesarje, izjemoma tudi za avtomobile. Od Velikega ribnika do akumulacije Požeg je cesta ob ribnikih dolga 9 km. Vmes so usmerjevalne table. Veliki in Mali ribnik si je mogoče ogledati v poldrugi uri. Če pa se skozi nižinski gozd podate mimo manjših ribnikov še do Požega, vam hoja utegne vzeti 4 ure. A potrpljenje bo poplačano! Dobro je imeti nepremočljivo obutev in nositi dolge hlače.

Naravne lepote

Zgodovinsko-kulturne znamenitosti

Malokje lahko sprehajalec bolj globoko občuti povezanost med zemljo in nebom kakor na poti ob širnih Račkih ribnikih, ki so pravzaprav jezerca. Malokje ga spreleti tako nenaden, tako vzdrhtel odziv narave kakor ob splašenem vzplahutavanju čapelj in drugih velikih krilatcev s stoječih, ocvetenih račkih voda. Pogled sledi nizkim in valovitim krivuljam letom ptic, dokler se vsi ti ribji orli, liske, tuka-lice, bobnarice ne vrnejo k vodi kakor otroci k materi. Ne splašijo jih niti vlaki, ki prav skozi sredo 484 hektarjev velikega krajinskega parka drvijo od Pragerskega proti Mariboru in obratno, zakaj vlaki so tu doma, bobneli so, preden se je na račkih vodah naselilo 210 vrst ptic. Splašiti pa jih utegne človek, naj ima v rokah puško ali pa celo

Veliki rački ribnik se ob cvetenju močvirk skoraj ves pozlati.

če nikomur nič hudega noče, le pride in bi ob ribnikih rad mir užival tudi sam. Ptice odprhutajo in mu puščajo svojo domovino odprto.

Plečato, debelo Pohorje, ki v bližnji zahodni daljavi za ribniki posnema valujočo linijo čapljinega poleta, je krivo za vso to lepoto. Za vso to plano rodovitnost, vse te združbe dvoživk, ptic, kačjih pastirjev, kač ... Njegovi potoki so na prehodu na Dravsko polje na svojih naplavinah širili struge, radi poplavljali, zato jim je človek povišal struge. Takšno umetno povišano strugo stroka imenuje izgon. Območje račkih ribnikov pod Pohorjem je zato znano kot prava izgonska pokrajina. Že v 16. stoletju so nastali manjši Turnovi ribniki, ki jih danes najdemo na sredi naravnega parka. Začetek Račkih ribnikov (Velikega, ki ima 20 ha, Gajiča z 8,5 ha in Malega s 4,5 ha) pa sega v leto 1870, ko so plemiči iz trdnega, lepega ravninskega gradu Rače ojezerili Framski potok. Grof Regal, lastnik gradu v Račah, je že pred tem dal v svoj grb obris žerjava z razprostrtimi krili. Rac, ki se tako rade podijo in prekopicujejo čez goste splete vodnega rastlinja, v grbu ni, čeprav so dale ime kraju in njegovemu gradu. Rački gospodje so očitno ljubili naravo na svojih posestih, saj se jim je posrečilo navidezno pusto ravninsko pokrajino tudi ustvarjalno olepšati. Med največjima jezeroma so speljali cesto; gotovo je bilo takole poleti, skozi valujoče poljane rumenocvetnih močvirjk, užitek jezdit ali pa le hoditi, kakor je enako možno uživati danes, po sredi velike vode, ki je samo na desni strani dolga 550 in široka 350 metrov. Lepe gugajoče se rože poganjajo iz tal, ki so komaj meter pod gladino vode, največ pa tri. To so pašniki, polni krapje slasti raznovrstnih sluzi, goste, neprosojne vode, mulja in ilovice. Račkih ribnikov je šest in so razporejeni tako, da je v njih mogoče gojiti krape od drstitve do vzreje. Še zlasti v jezeru Požeg, ki je s 35 hektarji največje med njimi, je zabavno opazovati bitke med temi zamuljenimi lenuhi. Visok nasip z južne strani je tudi imenitno razgledišče na podpohorske livade in gozdove, lepo všite v veliko zrcalo tega vodnega živalskega vrta.

Grad v Račah

Ribnik Gajič imajo radi ribiči in lovci.

